

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău
Judecător: Domnica Manole

DECIZIE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător: Oleg Sternioală

Judecători: Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Iavorschi Iurie,

în cauza de insolvență la cererea introductivă a creditorului Societatea cu Răspundere Limitată „Simax” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vizant-Vat” cu privire la intentarea procesului de insolvență,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, prin care s-a admis cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Vizant-Vat” Petric Ruslan cu privire la încasarea remunerației și s-a dispus încasarea în mod solidar de la Iavorschi Iurie și Iavorscaia Maia în beneficiul lichidatorului Petric Ruslan suma de 383 400 lei cu titlu de remunerație,

c o n s t a t ă :

La 6 octombrie 2012, Societatea cu Răspundere Limitată „Simax” a depus cerere în instanța de insolvență cu privire la intentarea procesului de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Vizant-Vat”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Simax” a fost admisă spre examinare. În calitate de administrator provizoriu pe perioada de observație a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Vizant-Vat” a fost numit Ambrosi Tudor.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2013, a fost inițiată procedura simplificată a falimentului în privința debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Vizant-Vat” și s-a desemnat în calitate de lichidator Întreprinderea Individuală „Petric Ruslan”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 august 2016, a fost admisă cererea lichidatorului Petric Ruslan și s-a dispus atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a Societății cu Răspundere Limitată „Vizant-Vat” Iavorschi Iurie și Iavorscaia Maia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, a fost admisă cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Vizant-Vat” Petric Ruslan cu privire la încasarea remunerației și s-a dispus încasarea în mod solidar de la Iavorschi Iurie și Iavorscaia Maia în beneficiul lichidatorului Petric Ruslan suma de 383 400 lei, cu titlu de remunerație a lichidatorului.

La 7 februarie 2018, Iavorschi Iurie a depus cerere de recurs prin care a solicitat, repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea cererii de recurs, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016 cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, încheierea din 20 octombrie 2016 a fost emisă în absența sa, fără a fi citat legal, motiv din care a fost în imposibilitate de a depune cererea de recurs în termenul prevăzut la art. 8 din Legea insolabilității. Despre faptul că instanța de insolabilitate a dispus încasarea din contul său a remunerației lichidatorului, a aflat la data de 26 ianuarie 2018 când a făcut cunoștință cu materialele cauzei.

Menționează recurentul că, suma dispusă spre încasare din contul său este nejustificată, iar instanța de apel nu a verificat ce acțiuni a întreprins lichidatorul pentru a beneficia de o asemenea remunerație considerabilă.

Examinând recursul declarat de Iavorschi Iurie, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

La data de 19 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 27 martie 2018, lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Vizant-Vat” Petric Ruslan a depus referință prin care a solicitat de a fi respins recursul declarat de Iavorschi Iurie ca fiind lipsit de temei și depus în afara termenului de atac.

Examinând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Iavorschi Iurie este depus în afara termenului de atac și urmează a fi respins ca tardiv, iar cererea de repunere în termen urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă prevede că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

În acest context, instanța de recurs reiterează că, prin prisma prevederilor legale citate termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a depune recursul în termen. Recurentul a solicitat repunerea în termen de declarare a recursului, motivându-și cererea prin faptul că nu a fost înștiințat legal pentru ședința de judecată din 20 octombrie 2016, iar cu încheierea contestată cu recurs a făcut cunoștință la data de 26 ianuarie 2018.

Însă, la caz recurentul Iavorschi Iurie nu a prezentat nici o probă ce ar dovedi imposibilitatea depunerii în termen a cererii de recurs, iar argumentele invocate în recurs nu justifică omiterea termenului cu o perioadă de peste 2 ani, motiv din care aceste argumente urmează a fi respinse. Argumentul precum că, a respectat termenul de declarare a recursului deoarece a făcut cunoștință cu materialele cauzei la data de 26 ianuarie 2018, la fel nu poate fi reținut.

Ba mai mult ca atât, sînt relevante și prevederile art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă care indică că, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură. Or, pe perioada anului 2017 au fost examinate cererile de recurs și cererea de revizuire depuse de asociatul Societății cu Răspundere Limitată „Vizant-Vat” Iavorscaia Maia.

În prezenta cauză, Colegiul Civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, citațiile expediate cu aviz de recepție lui Iavorschi Iurie pe adresa mun. Chișinău, bd. Moscova, 12/2, ap. 30, au fost restituite deoarece nu au fost reclamate de către acesta (vol.I, f.d.231). Din acest motiv, prin încheierea protocolară a instanței de insolvență din 9 iunie 2016 s-a dispus citarea publică a lui Iavorschi Iurie (vol.I, f.d.232-233, 236).

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 102 alin. (4¹) din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Totodată, Iavorschi Iurie în cererea de recurs a indicat și a menționat despre faptul că locuiește și se află permanent împreună cu familia sa pe adresa mun. Chișinău, bd. Moscova, 12/2, ap. 30, însă, acesta nu a reclamat citațiile expediate de către instanța de insolvență și care au fost restituite ca nereclamante (vol.I, f.d.231).

Iar, potrivit art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul

abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Prin urmare, Iavorschi Iurie urma să respecte termenul legal de contestare a încheierii prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței.

Or, examinarea recursului declarat cu omiterea termenului de atac ar presupune verificarea unei hotărâri judecătorești rămasă irevocabilă, încălcându-se astfel principiul securității raporturilor juridice. Prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, Curtea a notat că, dacă termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac este reînnoit după un interval considerabil și pentru motive ce nu par să fie convingătoare, o asemenea decizie ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează despre necesitatea respingerii cererii de repunere în termen a recursului și de a respinge recursul declarat de Iavorschi Iurie, ca fiind declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge cererea lui Iavorschi Iurie privind repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se respinge recursul declarat de Iavorschi Iurie împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, în cauza de insolvență la cererea introductivă a creditorului Societatea cu Răspundere Limitată „Simax” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vizant-Vat” cu privire la intentarea procesului de insolvență.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecător:

Oleg Sternioală

Judecători:

Mariana Pitic

Nicolae Craiu